

ren refererer til fastsat i § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. det af beskæftigelsesministeren samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og lov om påligningen af indkomstskat til staten (Forhøjelse af efterlønsalderen, mere fleksibel efterlønsordning, fortrydelsesordning, styrkede jobmuligheder for personer over 55 år, mv.). Aldersgrænserne i de enkelte love vil dermed automatisk ændres, når folkepensionsalderen og efterlønsalderen gradvist forhøjes og i forbindelse med indeksering.

Vedrørende det nærmere indhold af de foreslåede konsekvensændringer henvises til bemærkningerne nedenfor om de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige og til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

De foreslåede ændringer af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og lov om påligningen af indkomstskat til staten (Forhøjelse af efterlønsalderen, mere fleksibel efterlønsordning, fortrydelsesordning, styrkede jobmuligheder for personer over 55 år, mv.) har ingen betydning for nærværende lovforslag, som også foreslår ændringer af lov om aktiv beskæftigelsesindsats.

Udover konsekvensændringer indgår der forslag om, jf. forslaget § 9, at fleksydelsesmodtagere i lig-

hed med efterlønsmodtagere får en selvstændig ret til at anvende sommerhuset til helårsbeboelse, når de har ejet det i 8 år. Aldersgrænsen i lov om lån til betaling af ejendomsskatter, jf. forslaget § 7, har været uændret 65 år siden ordningens indførelse. Der har således ikke hidtil været en nøjagtig kobling mellem aldersgrænsen i lov om lån til betaling af ejendomsskatter og folkepensionsalderen. Det findes imidlertid hensigtsmæssigt, at aldersgrænsen for lån til betaling af ejendomsskatter fremover følger aldersgrænsen for folkepension. I konsekvens heraf foreslås aldersgrænse på 65 år i bestemmelsen om lån til egenbetalingen ved oprydning i henhold værditabsordningen i jordforureningsloven, jf. forslaget § 10, ændret tilsvarende, da denne aldersgrænse er fastsat under hensyn til aldersgrænsen i lov om lån til betaling af ejendomsskatter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Samfundsøkonomiske virkninger af aftalen om velfærdsreformen

Reformerne øger arbejdsstyrken og reducerer ledigheden. Samlet skønnes reformerne at styrke beskæftigelsen med 110.000 personer i 2025 og med 125.000 personer i 2040.

De aftalte initiativer inden for arbejdsmarkeds- og integrationspolitik skaber grundlag for en stigning i beskæftigelsen, som skønsmæssigt er omkring 13.000 personer frem mod 2010, jf. *nedenstående tabel*.

Løft i beskæftigelsen ved velfærdsreformen

1.000 personer	2010	2015	2025	2040
Arbejdsmarked og integration	13	13	14	13
Uddannelse mv.	-2	-3	10	16
Senere tilbagetrækning mv.	2	4	86	96
I alt	13	14	110	126

Anm.: Som følge af afrunding kan totalen afvige fra summen af de enkelte linier.

På længere sigt giver senere tilbagetrækning det største bidrag til fremgang i beskæftigelsen, ca. 85.000 personer i 2025 og op mod 100.000 i 2040.

Samlet skønnes reformerne at betyde, at væsentligt færre mennesker vil modtage offentlig forsørgelse. Det ventes, at det samlede antal overførselsmodtagere vil kunne falde med ca. 145.000 personer i 2025 og ca. 200.000 i 2040 set i forhold til en situation uden reformer.

Initiativerne på tilbagetrækningsområdet sigter på at gøre velfærdssamfundet og den offentlige økonomi mere robust over for stigende levetid. I de sidste 10 år er levetiden for 60-årige steget med ca. 2 år. Regule-

ring af aldersgrænserne i tilbagetrækningssystemet sikrer, at længere levetid og bedre helbred også medfører flere aktive år på arbejdsmarkedet.

Den foreslåede reform af tilbagetrækningssystemet styrker samlet set de offentlige finanser med knap 1½ pct. af BNP (målt i holdbarhedstermer).

Tilbagetrækningsreformerne gør velfærdssamfundet og den offentlige økonomi robust over for stigende levetid. Reformerne medfører finanspolitisk holdbarhed forstået sådan, at de merudgifter, som vil optræde på længere sigt – bl.a. som følge af længere levetid (pension, ældrepleje og sundhedsvæsen) – kan finansieres, uden at den offentlige gæld vokser ukon-